

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław TROCIUK

Warszawa, dnia...*28*...września 2010 r.

RPO-634394-II/09/DK

00-090 Warszawa   Tel. centr. 22 551 77 00
Al. Solidarności 77   Fax 22 827 64 53

Pan

Igor Działuk

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Sprawiedliwości

Warszawa

szanowny Panie Ministrze

Zwracam się ponownie z uprzejmą prośbą o rozważenie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie skutecznego zagwarantowania w procesie karnym uprawnień dzieci do swobodnego wyrażania poglądów we własnych sprawach.

Z udzielonej przez Pana Ministra w dniu 19 marca br. odpowiedzi w tej sprawie (nr. DL-P-I-0760-3/10) wynika, iż zarówno argumentacja przedstawiona przez Rzecznika Praw Obywatelskich jak i postulat rozszerzenia uprawnień procesowych małoletniego powyżej 15 roku życia argumentacja dały podstawę do dokonania w Ministerstwie Sprawiedliwości analizy uregulowania art. 51 § 2 kpk - poprzedzającej ewentualne podjęcie prac legislacyjnych.

W dniu 22 lipca br. wystąpiłem do Pana Ministra z prośbą o powiadomienie o wnioskach wynikających z zapowiedzianej przez Pana analizy wskazanego przepisu oraz dalszych, ewentualnych działaniach legislacyjnych.

W odpowiedzi, Pan Zbigniew Wrona - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, poinformował mnie (pismo z 23 sierpnia br) o spełnieniu postulatu Rzecznika Praw Obywatelskich poprzez wniesienie projektu nowelizacji art. 205 K.k. powodującej, iż przestępstwa wymienione w tym przepisie, popełnione wobec małoletnich, były ściganie z urzędu - realizując tym samym wymóg zawarty w art.32 konwencji Rady Europy z 25 października 2007 r. o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych.

Nie rozwiązuje to jednak problemu trudności z wszczęciem postępowania karnego w przypadku innych czynów, również ściganych dopiero po złożeniu stosownego wniosku.

Na wniosek pokrzywdzonego, podejmowane są bowiem działania w przypadku znacznej części czynów popełnionych na szkodę osoby najbliższej, takich jak uszkodzenia ciała określonego w art. 157 § 5 K.k. czy przeciwko mieniu, m.in. art. 278 § 4, 284 § 4 K.k. Również w przypadku tych przestępstw, niemożność złożenia wniosku przez pokrzywdzone dziecko, może być skuteczną barierą przed zainicjowaniem postępowania karnego, w sytuacji, gdy sprawcą czynu jest przedstawiciel ustawy lub osoba, pod której pieczęą pozostaje dziecko.

Z praktyki wynika, że do organów postępowania karnego nie zawsze docierają informacje o przypadkach tego typu przestępstw, pozwalające na zawiadomienie o tym sądu opiekuńczego, który postępuje stosownie do przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (SN VI KZP 43/68, OSNKW 1971, nr 7-8, poz. 101).

Mając na względzie przedstawione racje, uprzejmie proszę o wyrażenie stanowiska w sprawie poszerzenia uprawnień procesowych małoletnich, poprzez przyznanie im możliwości złożenia wniosku o ściganie wymienionej kategorii przestępstw. Alternatywą dla tej propozycji może być oczywiście ściganie z urzędu wszystkich przestępstw popełnionych wobec małoletnich, co również wydaje się rozwiązaniem godnym rozważenia.

z przesłaniem

